

Sygn. akt VI Gz 136/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Michalina Sanecka

Protokolant: st. sekr. sądowy Halina Ramska

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Zakładów (...) S.A. w M.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w S.

o zapłatę

po rozpoznaniu zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 30 marca 2015 r., sygn. akt

V GC 277/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie go od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu Sąd I instancji naprowadził, że nie wystarczy wskazać we wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, że pozwany notuje poważne straty odbijające się na jego kondycji ekonomicznej, ale trzeba to jeszcze wykazać. Zdaniem Sądu, pozwany tego nie uczynił.

Na postanowienie to zażalenie złożył pozwany który zarzucił, że przedłożony przez niego wydruk z rachunku bankowego oraz wyciąg z ewidencji środków trwałych, jak również kopię umów stanowią wystarczający materiał dowodowy na okoliczność jego stanu majątkowego.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że pozwana jest podmiotem gospodarczym, prowadzącym działalność gospodarczą. Prowadzenie procesów jest formą prowadzenia działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 210 r, nr 90, poz. 594 z późn. zm.) Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że przedłożony przez pozwanego materiał dowodowy nie pozwala stwierdzić, że pozwany nie ma dostatecznych środków na uiszczenie opłaty sądowej.

Ponieważ brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia, Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 397 § 1 i 2 kpc oraz art. 385 kpc.

ZARZĄDZENIE

1) (...)

2) (...)